

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

علویّات: کلمہ چہار دہم

شرحی بر کلمات قصار حضرت علی – علیہ السلام

جمعہ ۰۷ - ۰۹ - ۱۴۴۱ھ؛ ۱۲ - ۰۲ - ۱۳۹۹ھ؛ ۰۱ - ۰۵ - ۲۰۲۰

علویّات: کلمه چہار دہم

غریب نوازی خدای تعالیٰ

مَنْ ضَيَّعَهُ الْأَقْرَبُ أُتِيحَ لَهُ الْأَبْعَدُ. (نهج البلاغة، ف. کلمه ۱۴)

(آن کہ نزدیک ضایع گردانش، فراہم آورده شده بوده باشد برایش دور.)

Amir al-mu'minin, peace be upon him, said: He who is abandoned by the near, the far has been prepared for him.

علویّات: کلمه چهاردهم

غریب نوازی خدای تعالی

• خدای تعالی در قرآن کریم می فرماید:

"وَقَالَ الَّذِي اشْتَرَاهُ مِنْ مِصْرَ لِامْرَأَتِهِ أَكْرِمِي مَثْوَاهُ" (۱۲:۲۱ یوسف)

("و آن که خریدش از مصر، به زنش گفت، "گرامی دار پرتگاهش را!")

• حافظ:

عزیز مصر به رغم برادران غیور ز قعر چاه برآمد به اوج ماه رسید

• و باز در قرآن کریم آمده است:

أَنْ تَقُولَ نَفْسٌ يَا حَسْرَتِي عَلَىٰ مَا فَرَّطْتُ فِي جَنْبِ اللَّهِ وَإِنْ كُنْتُ لَمِنَ السَّآخِرِينَ (۳۶:۳۹ الزمر)

(تا [مبادا] کسی بگوید: دریغا بر آنچه در حضور خدا کوتاهی ورزیدم، بی‌تردید من از ریشخندکنندگان بودم)

علویّات: کلمه چهاردهم

غریب نوازی خدای تعالی

• رسول الله- صلی الله- علیه و آله و سلّم- فرمود (عوالي اللئالی العزیزة فی الأحادیث الدینیة، ج ۱، ص ۱۰۲):

إِنَّ الْإِسْلَامَ بَدَأَ غَرِيبًا وَ سَيَعُودُ غَرِيبًا كَمَا بَدَأَ طُوبَى لِلْغُرَبَاءِ

(همانا، اسلام غریبانه آغاز شد، و به زودی بازگردد به غریبی چنان که آغاز کرد، فرخنده بادا غریبان!)

قِيلَ: وَ مَا الْغُرَبَاءُ؟

(پرسیده شد: غریبان کیانند؟)

قَالَ: النَّزَّاعُ مِنَ الْقَبَائِلِ.

(فرمود: کننده شدگان از قبیلها.)

علویّات: کلمه چهاردهم

معیت حق با خلق

• رسول الله، صلی الله علیه و آله و سلم، در دعاء سوی پروردگارش در سفرش میفرمود:

اللَّهُمَّ أَنْتَ الصَّاحِبُ فِي السَّفَرِ وَ الْحَامِلُ عَلَى الظَّهِرِ وَ الخَلِيفَةُ فِي الْأَهْلِ

(بار خدایا، تویی همراه سفر، و برنده بر پشت، و جانشین در خاندان!)

• مولانا، جلال الدین محمد بلخی، در غزلیات:

ای شمس و ای قمر تو ای شهّد و ای شگر تو

ای عشق بی‌تناهی وئی مظهر الهی

پولادپاره‌هاییم آهن رُباست عشقت

ای مادر و پدر تو جز تو نَسَب ندیدم

هم پشت و هم پناهی کُفُوت لَقَب ندیدم

اصل همه طلب تو در تو طلب ندیدم

علویّات: کلمه چهاردهم

درگاه امید

• مولانا، جلال الدین محمد بلخی، در دفتر دوم مثنوی، بخش ۱۰۴:

جانِ صاحبِ واقعه گوید بلی
روی و آوازِ پیمبرِ مُعجزه‌ست
جانِ اُمّت در دَرُونِ سَجده کُند
از کسی نَشنیده باشد گوشِ جان
از زبانِ حَق شنود اِنّی قَریب

گرچه دَعوی می‌نماید این، ولی
در دلِ هر اُمّتی کَر حَق مَزه‌ست
چون پیمبر از بُرون بانگی زَنَد
زان که جنسِ بانگِ او اَندر جهان
آن غریب از ذوقِ آوازِ غریب

• ابو سعید ابو الخیر:

محتاج گدا و پادشاهم نکنی
با موی سفید رو سیاهم نکنی
تا چند روم در بدر و جای به جای
یا قفل مهمّات مرا در بگشای

یا رب درِ خلق تکیه گاهم نکنی
موی سیّهم سفید کردی به کرم
ای خالق ذوالجلال و ای بار خدای
یا خانهای امید مرا در در بند